Metody sztucznej inteligencji

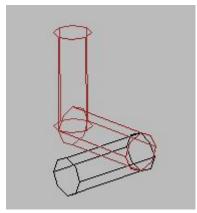
Sprawozdanie z laboratorium o Framsticks

Krzysztof Makieła

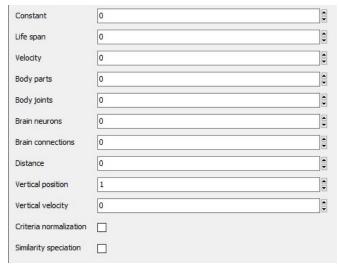
Celem ćwiczenia było wygenerowanie najwyższego osobnika przez proces ewolucji. Zaczynałem od takiego genotypu:

X(,,RRX(,,X))

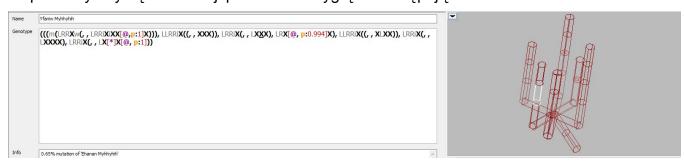
Którego wizualizacja wygląda tak:

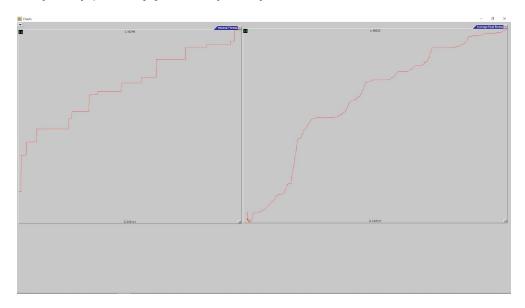
oraz w ustawienia wartości fitness zostały zmienione na takie:

Po pierwszym tysiącu ewolucji przodownik wyglądał następująco:

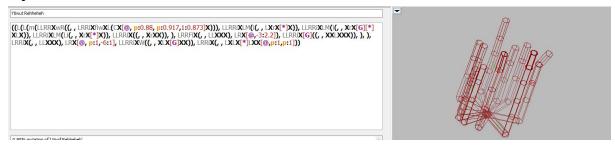

A wykresy pokazujące maksymalny i średni fitness tak:

Do tej pory kontrolowałem co kilkaset ewolucji jak wyglądały genotypy oraz wykresy i widać było, że sposób, w jaki najlepsze genotypy się rozwijały opierał się na budowaniu podstawy w postaci gwiazdy a następnie budowaniu ramion pionowych na każdym ramieniu poziomej gwiazdy, natomiast jeżeli konstrukcja robiła się niestabilna to dodawane zostało kolejne ramię tejże gwiazdy u podstawy. Kolejnym krokiem było zostawienie symulacji na dłużej.

Po następnych 6200 ewolucjach (około pół godziny) najlepszy genotyp przedstawiał się tak:

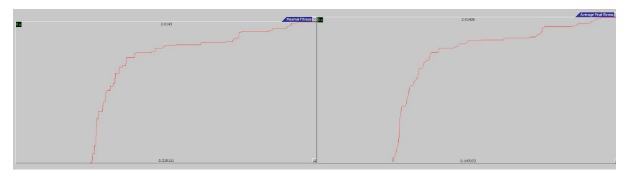

Zatem widać, że ewolucja postępuje zgodnie z przypuszczeniami.

Wykresy fitnessu natomiast:

Widać, że wzrost wartości następuje już bardzo powoli. Wykresy od początku do momentu obecnego w całości wyglądają tak:

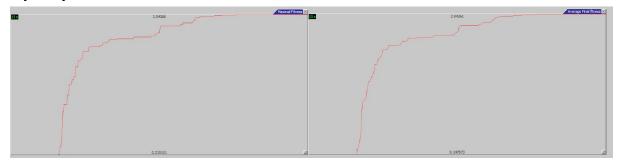
Również po nich widać, że przyrost wartości w późniejszych etapach następował znacznie wolniej.

Postanowiłem zobaczyć dalsze ewolucje, niestety nastąpiło znaczne spowolnienie wykonywanych operacji na sekundę, więc po kolejnej godzinie doszedłem tylko do numeru 10000.

Wiodący osobnik:

Wykresy:

Tu widać, że nastąpiła bardzo niewielka zmiana maksymalnej i średniej wartości (z około 2.01 do 2.04), więc można przyjąć, że to nasz ostateczny osobnik.